

➤ *Hartay Csaba*

Kedvenc hal

Egyedül kell bemenned a nádasba.
Vágnak a levelek. Ránehegedsz a tutajra.
Lebegés. Zsebedben földimogyoró.
Szórsz belőle. Hínárt tépsz magad előtt.

Egyedül kell bevenned a gyógyszert.
Gyerünk, nyeld le, és mondd, melyik a kedvenc halad.
Mutasd az autónak, hová tolasson, hol merüljön.
Ahol még nem fulladt meg senki, ott parkoljon évekig.

A rokonok úsznak így. Ázott öltönyök, bundák.
Ne nézd meg az arcukat, emlékezz úgy rájuk.
Szárason. Egyedül kell elfelejtened mindenkit.
Az éji víz sűrű, mint a kávé. Élénk áramlatú.

Most alakítják át a nyaralót a parton. Verik a csempét.
Pattogva repülnek éles szilánkok. Távoli, de fáj.
Nem tudsz változtatni az iszapon. Lehúz.
Ahol még nem fulladt meg senki, ott vermel a kedvenc halad.

➤ *Lénárd László*

Békülés

Némaság, némaság.
Némaságba burkolózik a telefon,
némaság veszi körül a behavazott postaládát,
az üveg poharat a kertben,
a könnyeket,
néma a ház.

Ül bent a szék, fekszik az ágy,
a macska a kandallón hever némán.
Az előző tulajdonos még itt van,
áll az ablaknál, megegyezik a következővel.

Két sors, ha helyet cserél.

Tova

Minden élet kiszakadás a halálból.
Ismertem a tavaszt.
Amíg élt, minden szerdán vagy csütörtökön
köré gyűltek a vadak,
nevetgéltek, verset írtak, prózát, miközben
jött valaki, egy elment,
vérvörös tavacsokból hevesen boroztak.

Azt hittem, bent marad,
mert zseni, de meghalt,
amikor meghaltam,
a tavasz,

és nem maradtak meg az igéi.